30/03/2019

“Στην Ελλάδα η Εκκλησία είναι η εγγυήτρια της Ορθοδόξου πίστεως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το απόγευμα της Παρασκευής 29 Μαρτίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος χοροστάτησε στην Ακολουθία της Γ’ Στάσεως των Χαιρετισμών στον Ι.Ν. της Υπεραγίας Θεοτόκου στο χωριό Δουκάδες. Ο Μητροπολίτης Κερκύρας αναφερόμενος στην σημερινή εποχή τόνισε ότι κυριαρχούν δυστυχώς όλες αυτές οι πλάνες του παρελθόντος. Από τις φιλοσοφικές συζητήσεις έχει αφαιρεθεί ο Θεός, ή περιγράφεται κακέκτυπα. Επίσης διάφορα κέντρα προσπαθούν να επιβάλλουν τα ανθρώπινα πάθη, την εμπαθή κατάσταση και την αμαρτία ως φυσιολογικό τρόπο ζωής στην σύγχρονη κοινωνία. Βλέπουμε καθημερινά, ιδίως από τους κρατούντες, οι οποίοι εμφορούνται από αμετροέπεια, να ψηφίζουν αντίθεα και ανήθικα νομοσχέδια και η αμαρτία να “βαφτίζεται” δικαίωμα. Αντιθέτως στην Ελλάδα η Εκκλησία μας και το έχει αποδείξει στο διάβα των αιώνων, είναι η εγγυήτρια και της Ορθοδόξου πίστεως και της φιλοπατρίας και της διατήρησης της παραδόσεως αυτού του τόπου. Καταλήγοντας ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε η Παναγία να προστατεύει το

που απεργάζονται
ς μας.

Στον λόγο του ο

Σεβασμιώτατος ανέλυσε τους στίχους των Χαιρετισμών : “Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τό, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ”, “Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα, Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα”. Πραγματικά δεν δύναται ο άνθρωπινος πεπερασμένος νους, όσο πεπαιδευμένος και αν είναι με την θύραθεν παιδεία, όχι μόνο να προσεγγίσει, ούτε καν να ψηλαφίσει το μέγα Μυστήριο της Ενανθρωπίσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Μονάχα με την πίστη μπορεί κανείς

να ψαύσει το Αειπάρθενο της Παναγία μας πριν τον τόκο του Υιού και Θεού Της, κατά τον τόκο και μετά τον τόκο. Αυτά τα υπερφυά Μυστήρια του Τριαδικού Θεού δεν μπορούν να τα κατανοήσουν ούτε και αυτές οι ουράνιες δυνάμεις των Αγίων Αγγέλων και Αρχαγγέλων. Μπροστά σε όλα αυτά τα κοσμοσωτήρια γεγονότα όλοι οι σοφοί της οικουμένης στέκονται εκστατικοί και άφωνοι, όπως οι ιχθύες και αποδεικνύται με τον τρόπο αυτό περίτρανα η άγνοιά τους. Ναι μεν έχουν γνώση για τα αισθητά του κόσμου μας, για τον δε πνευματικό κόσμο και δη για τα Μυστύρια του Θεού, φανερώνεται η αμάθειά τους. Ακόμη και οι αρχαίοι Αθηναίοι που χωρίς αμφιβολία ανέπτυξαν την ρητορική τέχνη και την διαλεκτική, που προσπάθησαν με τον φιλοσοφικό τους λόγο να φθάσουν στην πρώτη αρχή των πραγμάτων, ακόμη και εκείνοι επιδίδονταν σε ατέρμονες συζητήσεις για τους λεγόμενους “θεούς”, που δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά προσωποποιήσεις των παθών και της φιληδονίας των ανθρώπων του αρχαίου κόσμου. Η Παναγία μας λοιπόν συνεργάζεται στο Θεϊκό σχέδιο για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους και με τον τρόπο αυτό διασπά το ψέμα και την πλάνη των ειδώλων.